

21. yüzyılın ilk on yılını bitirip sonraki on yıla girerken ne yapıyorsun, diye sorarsanız, evdeyim diyeceğim. Bitirmem gereken işler var. Gecenin ilerleyen saatlerinde fikrimi değiştirip dışarı çıkar mıyım, bir dernekteki arkadaşların yanına gider miyim, şu anda bilmiyorum.

Sevdiğim kırmızı şarabı açtım: Grand Vin de Bordeaux serisinden Saint-Emillion Grand Cru – 2007. Yıllarca çeşit çeşit Fransız kırmızı şarabı içtikten sonra bunda karar kıldım. Son derece güzel...

Neredeyse iki aydır sigara içmedim. Bıraktığımdan değil, 16 yaşından beri sigara içerim ama canım isteyince. İlerleyen saatlerde bir Monte Kristo Nr. 5 yakabilirim. En sevdiğim purodur. Küba malı ve sert tütün...

Bunun dışında en sevdiğim müzikleri dinleyeceğim. Yılbaşında genellikle TV izlemem, hele de Türkçe TVleri... Alman TVlerinin eski müzik programları olursa, izlediğim olur.

İlk dinleyeceğim şarkı, Scott McKenzie'den San Francisco. Bu şarkıyı neden eskiden beri severim, ben de bilmiyorum. Belki 1968 ile ilgilidir, onun için... ABD'deki 1968'in önemli yerlerinden birisi San Francisco'dur.

Sonra Joan Baez+Bob Dylan'dan Blowing in the Wind. Bu şarkı için “bütün zamanların en iyisi” diyenler de vardır. Tam bir 68 şarkısıdır.

Eskiden üçüncü isim olarak yine Joan Baez'dan We Shall Overcome'ı sayardım. Siyahların eşit haklar için Washington yürüyüşlerinde seslendirdikleri şarkıdır. Daha sonra fikrimi değiştirdim.

Fransız milli marşı La Marseilles'i eskiden beri hem içeriğiyle hem de bestesiyle severim. Mirelle Mathieu ise en sevdiğim şarkıcıdır. Fransız devriminin 200. yılında bu marşın Mathieu tarafından Eyfel Kulesi altında orkestra eşliğinde söylenmesini

dinleyeceğim. Artık marşı mı dinlersiniz, yoksa Mathieu'yü mü izlerim, orasını bilemem.

Aux armes citoyen, ya da silaha sarılın yurttaşlar çeşitli şekillerde söylenebilir ama bunu söylerkenki yüz ifadesi izlenmeye değer...

Sevdiğim bir sürü müzik var, hepsini saymayayım.

Grup Yorum'dan Cesaret'i severim ama yeni söylenmişleri hiç hoşuma gitmiyor.

Gece yarısına doğru hayatımın kitabını açıp biraz okumayı düşünüyorum: Nietzsche: Zerdüşt Böyle Dedi... Bu kitabı ilk kez 19 yaşındayken alıp okumuş ve abartmasız bir hafta etkisinden kurtulamamıştım. Bir kitabın bir insan için çok etkileyici olması, o insanın kitapla özel bir iletişim kurabilmesine bağlıdır. Kitap size özellikle hitap ettiği için bu kadar etkili olmuştur. Bir şeyin doğru olduğuna inanıyorsan, gireceksin ve yapacaksın... İstersen tek başına ol, isterse herkes sana karşı olsun...

Nietzsche'nin bir sözü daha vardır ki, yıllardır sürekli kafamdadır: "Gelecek de en az geçmiş kadar bugünü belirler." Ben bunu sürekli uyduğum bir kural haline getirdim. İnsanı belirleyen sadece yaptıkları değil, bundan sonra yapacaklarıdır. Şimdiden yapmaya başladıklarıdır.

Daha yapacağım –hem de önemli- şeyler var. Bazı arkadaşlar diyorlar ki, "iyi de sen 60 yaşındasın..."

Ne olmuş yani! Bedenin, isteklerini yapabilmen için gerekli performansı gösterebilecek durumda mı? Evet! O halde mesele yok... Zaten bedensel olarak iyi durumda bulunmanız, psikolojinizin iyi olmasına doğrudan bağlıdır. Kötü bir psikoloji hemen olmasa bile yıllar boyunca beden sağlığını da etkiler.

Okurlarımızın yeni yılını kutlarken 3 Ocak'a kadar yeni yazı olmayacağını da belirtmem

2010

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Perşembe, 31 Aralık 2009 20:06 -

gerekıyor. Cumartesi günü ROJ TV'ye gideceğim. Bu durumda en erken önümüzdeki Pazar hatta Pazartesi günü görüşmek üzere...